

АЛГОРИТМ УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ФІНАНСУВАННЯ ЗЕД В УКРАЇНІ

Кроки	Недоліки чинної системи фінансування ЗЕД в Україні	Заходи з усунення недоліків
1	Неповний спектр механізмів та послуг, що надаються торговельним компаніям і виробникам (фінансування, страхування, стимулювання)	Створення Агентства з розвитку системи фінансування зовнішньої торгівлі (АРФЗТ) (у форматі нового органу, або комітету чи підкомітету в існуючих органах). У цій інфраструктурі мають бути збалансовано представлені державні та приватні установи, що відповідають за формування зовнішньоторгівельної та фінансової політики.
2	Неефективна з погляду забезпечення та підвищення ліквідності фінансових установ фінансова система	Рейтингування фінансових установ за критерієм обсягу та якості наданих послуг з фінансування зовнішньої торгівлі та публікація рейтингів у відкритому доступі
3	Непрозорість практики фінансування зовнішньої торгівлі суб'єктами ЗЕД	Запровадження звітності суб'єктів ЗЕД про фінансування зовнішньоекономічних операцій у розрізі видів, форм та інструментів фінансування.
4	Проведення детальної діагностики фінансування торгівлі з урахуванням міжнародного досвіду в цій сфері	Рекомендації фахівців на основі усталених міжнародних стандартів і практики

Ахромкін Е.М.,

здобувач Луганської філії
Інституту економіко-правових
досліджень НАН України

Ahromkin E. M.

applicant Lugansk branch
Institute of economic and legal
research National Academy of
Sciences Ukraine

**НАПРЯМИ
ТА ІНСТРУМЕНТИ
ПІДВИЩЕННЯ
ЕФЕКТИВНОСТІ
ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСІВ**

Розглянуто методичний арсенал підвищення ефективності використання ресурсів

**DIRECTIONS AND TOOLS
OF INCREASE
EFFICIENCY USE OF
RESOURCES**

The methodical arsenal of increase efficiency of the use resources is considered

Ресурсозбереження — це процес поліпшення використання ресурсів на всіх етапах і рівнях виробничо-господарської діяльності на основі науково-технічного прогресу, який супроводжується вивіль-

ненням і економією ресурсів, зменшенням витрат виробництва, зниженням рівня собівартості продукції, зростанням норми прибутку, поліпшення навколишнього середовища та умов життя.

Ресурсозбереження є основою підвищення ефективності виробництва, вирішення якої забезпечується відповідним методами, прийомами, способами та інструментами. Основними напрямками підвищення ефективності виробництва є: науково-методичний, організаційний, економічний, техніко-технологічний, адміністративний. Досягнення мети ресурсозбереження в системі підвищення ефективності виробництва здійснюється через використання відповідних інструментів: запровадження результатів розвитку науково-технічного прогресу, економічного стимулювання застосування ресурсозберігаючих технологій, обґрунтування фінансового забезпечення ресурсозберігаючих та інноваційних процесів, обґрунтування та пошук резервів у виробництві (рис. 1).

Рис. 1. Напрями та інструменти підвищення ефективності використання ресурсів

Критерієм ресурсозбереження є максимальний рівень окупності ресурсів (матеріальних, земельних, трудових) продукції

єю. Найсуттєвішими критеріями переходу економіки на ресурсозберігаючий тип розвитку є: якісні зміни у динаміці використання виробничих ресурсів; зміна динаміки співвідношення у темпах зростання кінцевого продукту, затрат живої й уречевленої праці; зростання ресурсозберігаючого ефекту нової техніки і технологій; перетворення витрат на природоохоронну діяльність у важливий чинник ресурсозбереження та економічного зростання.

Узагальнення основних методів і прийомів техніко-економічного аналізу та областей його застосування дозволило визначити, що для оцінки ефективності використання ресурсів застосовуються такі методи, як: порівняння, індексний, балансовий, ланцюгових підстановок, елімінування, графічний, функціонально-вартісний аналіз, аналіз факторів, економіко-математичні методи. При чому метод порівняння, балансовий, функціонально-вартісний аналіз, аналіз факторів, економіко-математичні методи використовуються як основні, а останні як додаткові. Серед прийомів застосовуюся усі відомі як додаткові інструменти аналізу та оцінки ефективності використання регіональних ресурсів.

Однак вирішити питання економії ресурсів, ґрунтуючись лише на традиційних методах, навіть за рахунок розробки і використання високоефективних ресурсозберіжних технологій, не завжди можливо. Все більша увага фахівців приділяють застосуванню економіко-математичних моделей і методів, що базуються на принципі функціональної єдності об'єктів та систем.

Література

1. *Заблодская И.В.* Обеспечение ресурсосберегающей деятельности на региональном уровне / И.В. Заблодская, Г.Н. Маслова, А.В. Медяник, Е.Н. Ковтунова, Е.В. Сутягина. — Луганск: Ноулідж, 2010. — 121 с.
2. *Ахромкін Е.М.* Регіональні ресурси: теорія та практика використання / Заблодська І.В., Ахромкін Е.М. та ін. / Монографія // Луганська філія Інституту економіко-правових досліджень. — Луганськ: Вид-во «Ноулідж», 2010. — 355 с.
3. *Ахромкін Є.М.* Сучасні тенденції використання регіональних ресурсів / Є.М. Ахромкін // Вісник СХУ ім. В. Даля. — 2008. — № 4(122). — С. 7—15.
4. *Маслова Г.Н.* Управление ресурсосбережением в регионе / Г.Н. Маслова // Экономика и право. — 2009. — №1(23). — С. 146—150.